

Ε Π Ι Κ Α Ι Ρ Α

Από ένα μικρό χωριό, Κακόβατος, μᾶς στέλνει μιὰ νέα δασκαλίτσα ἕνα συμπαθητικὸ γράμμα, ὅπου φαίνεται ὁ πόνος τῆς γυναίκας γιὰ τὴ σημερινὴ ταπεινωτικὴ θέσι της καὶ ἡ ἀνακούφηση καὶ οἱ ἐλπίδες ποὺ τῆς δίνει ὁ ἀγώνας μας. Δημοσιεύομε μερικὲς χαρακτηριστικὲς φράσεις:

»Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον καθῆκον μου νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ «ὁ Ἄγώνας τῆς γυναίκας» καὶ νὰ σᾶς συγχαρῶ. Τὸ περιεχόμενό του μὲνθουσίασε καὶ μοῦ ἔδωσε ἐλπίδας πὼς πλησιάζει ἡ ὥρα νὰπαλλαγοῦμε καὶ μεῖς οἱ γυναῖκες ἀπὸ τὸν αἰώνιο ζυγὸ. . . Ἄς μὴ μᾶς ἀπατοῦν οἱ ἱπποτικὲς ἐκδηλώσεις τῶν ἀνδρῶν στὸ δρόμο, στὸ θέατρο, στὸ χορὸ. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐξωτερικά. Μόλις ἐπιστρέψει στὸ σπίτι ἀρχίζει ὁ κύριος καὶ διατάσσει τὴν πρὸ μιᾶς στιγμῆς βασιλίσσάν του νὰ τοῦ δώσει τὸ ἕνα, τὸ ἄλλο, νὰ τοῦ δέσει ἀκόμα καὶ τὰ σκαρπίνια του. Αὐτὰ πρέπει νὰ λείψουν καὶ νὰ μάθουν κι αὐτοὶ ὅτι εἴμαστε καὶ μεῖς ἄνθρωποι κι ὅτι ὁ ἕνας πρέπει νὰ παρακαλεῖ ἐξ ἴσου τὸν ἄλλον κι ὄχι νὰ διατάσσει. Ὅταν θὰ ἀποκτήσομε τὴν ἰσότητά αὐτὴ στὸ σπίτι θὰ τὴν πάρομε καὶ στὴν κοινωνία καὶ θὰ μπορέσει ἡ γυναίκα νὰναπνεύσει ἐλεύθερα. . . » κ.τ.λ.

Τὸ ἀπλὸ καὶ εἰλικρινὲς αὐτὸ γράμμα μᾶς φανερῶνει πόσο μιὰ λεπτὴ κι εὐαίσθητη γυναίκα ψυχὴ μπορεῖ νὰ ὑποφέρει μέσα στὸ σπίτι της ἀπὸ τὴν καταφρόνια ποὺ τῆς δείχνουν «τ' ἀρσενικά» τοῦ σπιτιοῦ κι ὅμως νὰ ὑπομένει καρτερικὰ γιὰ τὴν ἔμαθάν νὰ πιστεύει πὼς αὐτὸ εἶναι δικαίωμά τους. Ἐμεῖς ποὺ πιστεύομε πὼς ἡ κατάστασις αὐτὴ θὰ διορθωθεῖ μονάχα ὅταν νιώσει ἡ γυναίκα τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπαναστατήσῃ ἐνάντια σαυτῇ, εἴμαστε περήφανες ὅταν τὸ κήρυγμά μας βροῖσκει ψυχὲς προετοιμασμένες νὰ τὸ δεχτοῦν σὰ μιὰν ἐπαγγελίαν ἀπολυτρωτικὴν. Νομίζομε ὅμως πὼς, ἀντίθετα ἀπὸ ὅτι νομίζει ἡ δασκαλίτσα, μόνο ὅταν ἀναγνωρίσει ἡ πολιτεία τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας θὰ σκεφετῆ κι ὁ «ἀρσενικός» πὼς πρέπει νὰ τὴ σεβαστεῖ καὶ νὰ τὴ λογαριάσει ὡς συνάνθρωπο. Φυσικὰ δὲ μιλάμε γιὰ τοὺς πολιτισμένους ἄντρες ἀλλὰ γιὰ κείνους ποὺ θεωροῦν δικαίωμά τους νὰ διατάζουν τὴ γυναίκα ἢ τὴν ἀδερφή τους νὰ τοὺς ὑπηρετεῖ σὰν ἀφεντάδες.

Μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση ἀναγγέλλομε τὴν ἔκδοσιν τοῦ Τούρκικου φεμινιστικοῦ περιοδικοῦ «Ὁ δρόμος τῆς Τούρκισσας» ποῦναι ὄργανο τῆς «Γυναικείας Ἐνώσεως τῶν Τουρκισσῶν». Ἡ γυναικεία κίνησις στὴν Τουρκία γίνεται καθημερινὰ μεγαλύτερη καὶ συνειδητοποιεῖ περισσότερο τὰ φεμινιστικὰ αἰτήματα γιὰ τὴν ἰσότητα τῶν δύο φύλων. Ἡ ἐκπληκτικὴ αὐτὴ γιὰ τοὺς πολλοὺς πρόοδος τῆς Τούρκισσας καὶ ἡ εὐκολία τῆς προσαρμογῆς της στὶς συγχρονισμένες ἀπόψεις γιὰ τὸ ὅλο τῆς γυναίκας στὴν κοινωνικὴ ζωὴ, εἶναι ἓνα ἀκόμα δείγμα ὅτι ἡ σημερινὴ γυναίκα σὺν τὰ μέρη τῆς γῆς ἀποτινάζει πρὸς τὸ τελειωτικὸν τὸ βαρὺ ζυγὸν τῆς σκλαβιάς ὀλοκλήρων αἰῶνων.

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνίδες ἰδιαιτέρα χαιρόμαστε γιὰ τὸ ξύπνημα αὐτὸ τῶν Τουρκισσῶν γυναικῶν γιὰ τὸ πάρα πολλὰ χρόνια μᾶς βάραινε κοινὸς κλῆρος κοινωνικῆς σκλαβιάς. Καὶ πιστεύομε πὼς θὰ βροῦμε πολλὰ σημεῖα γιὰ κοινὴ δράσιν ὅσο καὶ γιὰ ἓνα γενικώτερον προσανατολισμὸν τῶν δύο λαῶν μας πρὸς τὰ γενικὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης.
